

ยุทธศาสตร์พัฒนา

ประวัติความเป็นมา

เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๑๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จเยี่ยมค่ายสฤษดิ์เสนา ที่กองพันรบพิเศษ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เนื่องจากการปราบปรามผู้ก่อการร้ายบนเขาชื่อ พระองค์ทรงห่วงใยเจ้าหน้าที่พลเรือน ตำรวจ ทหาร และอาสาสมัครที่บาดเจ็บ และเสียชีวิตในการต่อสู้ ขณะนั้นกองทัพภาคที่ ๓ ได้พยายามปราบปราม ผกค. ให้ราบคาบ แต่ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จ กองทัพภาคที่ ๓ พยายามสร้างเส้นทางขึ้นเขาค้อ แต่ถูก ผกค. ขัดขวางอย่างหนัก เมื่อได้กราบบังคมทูลให้ทรงทราบแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานแนวความคิดว่า "ให้จัดตั้งหมู่บ้านราษฎรอาสาสมัครตามเส้นทางที่ตัดถนนขึ้นและสร้างให้เขามีความมั่นคงในด้านอาชีพด้วย" กองทัพภาคที่ ๓ จึงได้ดำเนินการตามแนวพระราชดำรินั้น จัดทำเป็น "โครงการพัฒนาลุ่มน้ำเข็ก" และประสบความสำเร็จในเวลาต่อมา นี่คือความเป็นมาของ "ยุทธศาสตร์พัฒนา" (ยพ.)

เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๐ กองทัพบกได้อนุมัติให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จ (สง.คพส.) โดยมีภารกิจที่สำคัญ คือ การพัฒนาคนและพื้นที่ตามแนวชายแดน และพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงภายใน โดยใช้ยุทธศาสตร์พัฒนา (Strategic Development) เพื่อพัฒนาระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จของประเทศ (Total Defense)

ยุทธศาสตร์พัฒนา เป็นการพัฒนาตามแผนการเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยได้รวมแผนงานทางทหารกับแผนงานการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเข้าด้วยกัน เป็นการพัฒนาค้นกับพื้นที่ด้วยวิธีการที่รวดเร็ว รวมการ ดำเนินการปฏิบัติให้สำเร็จ ตามความต้องการด้านความมั่นคงของชาติ

แนวความคิดยุทธศาสตร์พัฒนา มุ่งปฏิบัติตามแนวกฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่กล่าวไว้ว่า "บุคคลมีหน้าที่ในการป้องกันประเทศ" และ "กำลังทหารพึงใช้.... เพื่อการพัฒนาประเทศ" ซึ่งเป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม โดยสร้างหรือพัฒนาศักยภาพต่างๆ ที่มีอยู่ให้กลายเป็นศักยภาพสงครามของชาติ ที่เสริมให้กำลังอำนาจของชาติมีความเข้มแข็ง จนเกิดเป็นระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จของประเทศอย่างเหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทยที่สามารถเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกรูปแบบ

เนื่องจากเมื่อเริ่มการก่อตั้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จ (สง.คพส.) อยู่ในระหว่างการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๖ จึงได้มีการจัดทำแผนการดำเนินงานยุทธศาสตร์พัฒนา โดยกำหนดไว้เป็น ๓ ระยะ คือ

- ระยะสั้น (ปี ๒๕๓๑) ดำเนินการให้เกิดกลุ่มหมู่บ้านตามแนวชายแดนรอบประเทศ ให้เป็นกลุ่มหมู่บ้านตัวอย่างตามแนวความคิดยุทธศาสตร์พัฒนา

- ระยะกลาง (ถึงสิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ พ.ศ.๒๕๓๔ ให้งานยุทธศาสตร์พัฒนาสำเร็จและสามารถประเมินผลระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จได้)

- ระยะยาว (ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ พ.ศ.๒๕๓๔ - ๒๕๓๙) ดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมินผล ทั้งในด้านหลักนิยมการต่อสู้เบ็ดเสร็จของประเทศ และการจัดระบบเพื่อปฏิบัติจริง

เหตุที่แยกแผนยุทธศาสตร์พัฒนาออกมาเป็นอีกแผนหนึ่งต่างหาก ก็เพื่อความอ่อนตัวง่ายต่อการปรับปรุงแก้ไขโดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงแผนยุทธศาสตร์การต่อสู้เบ็ดเสร็จ

ภารกิจสำคัญของแผนยุทธศาสตร์พัฒนา

ภารกิจหลักที่สำคัญของแผนยุทธศาสตร์พัฒนา คือ การวางแผนและดำเนินการยุทธศาสตร์พัฒนา ร่วมกับส่วนราชการของรัฐและภาคเอกชน โดยพัฒนาพื้นที่ยุทธศาสตร์พัฒนา และจัดเตรียมกำลังประชาชนตั้งแต่ปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา และการทหาร อันจะบังเกิดผลเกื้อกูลต่อการพัฒนาระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จในการป้องกันประเทศ

เป้าหมายของยุทธศาสตร์พัฒนา

ในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนา ได้กำหนดเป้าหมายในการดำเนินการไว้ดังนี้

๑. เสริมสร้างและปรับปรุงความมั่นคงของชาติ โดยยุทธศาสตร์พัฒนาอย่างเป็นเชิงวิทยาศาสตร์ให้ประชากรของประเทศทุกคนมีความอยู่ดี กินดี มีความสุข จนเกิดความรักหวงแหนแผ่นดินไทย เสียสละ และอาสาสมัครเข้าต่อสู้เมื่อมีภัยคุกคาม

๒. พัฒนากำลังรบต่างๆ อย่างมีโครงสร้างการจัดและระบบ กับมาตรการควบคุมที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

๓. สามารถฉีกกำลังทรัพยากรทั้งหมดของประเทศ เพื่อป้องกันประเทศได้อย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์พัฒนา

วัตถุประสงค์ของการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนา คือ การพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จในหมู่บ้านเป้าหมาย ให้มีขีดความสามารถในการสะสมเสบียงอาหาร มีงบประมาณจัดหาสิ่งอุปกรณ์ด้วยตนเอง เพื่อทำการต่อต้านการรุกรานของข้าศึกอย่างต่อเนื่อง โดยไม่จู้จี้ และมีอิทธิพลต่อการ

ขยายอิทธิพลของพลังอำนาจของชาติเล็กเข้าไปในพื้นที่ฝ่ายตรงข้าม ตั้งแต่ในยามปกติ โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ป้องกันอย่างแน่นแฟ้น

กลยุทธ์ในการดำเนินการ

๑. ดำเนินการพัฒนา "คน" ทั้งระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาว ในด้าน กายภาพ บุคลิกภาพ และชีวิตจิตใจ โดยถือว่าคนคือปัจจัยสำคัญสูงสุดในการพัฒนาประเทศ ซึ่งจะต้องได้รับการบริการพื้นฐานทางสังคม และได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒. ดำเนินการพัฒนาพื้นที่ ทั้งหมู่บ้านเป้าหมายและศูนย์ทดลอง/สาธิตการอาชีพที่เหมาะสมกับพื้นที่ตลอดทั่วทั้งประเทศ โดยอาศัยแหล่งความรู้ในการพิจารณาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพ การเกษตร อันเป็นพื้นฐานการอาชีพอื่นๆ ให้สามารถยกระดับไปสู่อาชีพ การเกษตร - อุตสาหกรรมและการบริการที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม-วัฒนธรรมท้องถิ่น

๓. การดำเนินการในทุกกรณีและในทุกขั้นตอนอาศัยข้อพิจารณาจากปัจจัยสำคัญ ๓ ประการ คือ ปัจจัยความมั่นคง ปัจจัยการพัฒนา และปัจจัยการมีส่วนร่วม โดยลำดับความเร่งด่วนจากสถานการณ์ และยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนา คือ กระบวนการในการสร้างการเปลี่ยนแปลง ไปสู่เป้าหมายที่เลือกแล้ว โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถควบคุมอัตราการเปลี่ยนแปลงนั้นได้

ยุทธศาสตร์พัฒนาเพื่อการต่อสู้เบ็ดเสร็จ คือ การพัฒนาที่มีผลเกื้อกูลทางยุทธศาสตร์ต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และการป้องกันประเทศ โดยพัฒนาในพื้นที่ยุทธศาสตร์พัฒนา ซึ่งหมายถึงพื้นที่บางส่วนของประเทศบริเวณชายแดน และบริเวณที่ล่อแหลมต่อภัยคุกคามภายใน เพื่อให้เกิดความมั่นคงทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา และการทหาร ซึ่งต้องดำเนินการแบบเบ็ดเสร็จเร่งด่วน ด้วยความเด็ดขาด การรวมการและต้องการผลในเวลาอันสั้น

การจัดพื้นที่

ได้กำหนดให้มีการแบ่งพื้นที่ของประเทศออกเป็น ๓ พื้นที่หลักๆ เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดงานหลัก แนวความคิดในการจัดระบบการป้องกันประเทศ ดังนี้

๑. พื้นที่นอกประเทศ/พื้นที่อิทธิพลของข้าศึก คือ พื้นที่ซึ่งข้าศึกยึดครองด้วยกำลัง ในยามปกติ พื้นที่นอกประเทศ/พื้นที่อิทธิพลของข้าศึก คือพื้นที่นอกแนวชายแดนปัจจุบัน ในยามสงครามพื้นที่อิทธิพลของข้าศึกเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์การรบ และอาจหมายถึงพื้นที่ภายในประเทศบางส่วนที่ถูกข้าศึกยึดครองด้วยกำลัง

๒. **พื้นที่การรบ** คือ พื้นที่ซึ่งใช้ หรือคาดว่าจะใช้ในการปฏิบัติการรบเพื่อการป้องกันประเทศ การรบในพื้นที่นี้ส่วนใหญ่หมายถึงการรบตามแบบ พื้นที่การรบ ได้แก่พื้นที่ตั้งแต่แนวเส้นเขตหลังไปจนถึงแนวจำกัดการรุก

๓. **พื้นที่เขตหลัง** คือ พื้นที่หลังแนวเส้นเขตหลัง ทั้งนี้รวมถึงพื้นที่ที่เหลือของประเทศไทยทั้งหมด

พื้นที่ยุทธศาสตร์พัฒนา แบ่งเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. **พื้นที่เพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน** หมายถึง พื้นที่ตามแนวชายแดนเฉพาะบริเวณเป้าหมายของข้าศึก เช่นพื้นที่บริเวณช่องทางแทรกซึมตามแนวชายแดน พื้นที่บริเวณเส้นหลักการรุกของข้าศึกตามสมมุติฐานการเจาะในแผนป้องกันประเทศ พื้นที่บริเวณที่มีการปรากฏการละเมิดอธิปไตยของฝ่ายตรงข้ามอยู่เนืองๆ และพื้นที่ที่มีภัยคุกคามภายในซึ่งอยู่บริเวณชายแดน

๒. **พื้นที่เพื่อความมั่นคงภายใน** คือ พื้นที่ที่มีภัยคุกคามภายในและพื้นที่ที่มีแนวโน้มของภัยคุกคามอันเกิดจากขบวนการและกลุ่มก่อการร้ายต่างๆ หรือพื้นที่ล่อแหลมซึ่งมีแนวโน้มว่าเริ่มมีความไม่ปลอดภัย

หมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา

หมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา คือ หมู่บ้านเป้าหมายในพื้นที่ยุทธศาสตร์พัฒนา แบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ

๑. **หมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา ประเภทที่ ๑** คือ หมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่เพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน และอยู่ในแนวทางการเคลื่อนที่ที่สำคัญของข้าศึกตามสมมุติฐานของแผนป้องกันประเทศ

๒. **หมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา ประเภทที่ ๒** คือ หมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่เพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน แต่อยู่นอกแนวทางการเคลื่อนที่ที่สำคัญของข้าศึกตามสมมุติฐานของแผนป้องกันประเทศ

๓. **หมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา ประเภทที่ ๓** คือ หมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่เพื่อความมั่นคงภายใน

ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนา

เพื่อให้เป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนาการต่อสู้เบ็ดเสร็จตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนา ซึ่งต้องจะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ จึงกำหนดขั้นการปฏิบัติออกเป็น ๔ ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การวางแผนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาของหน่วยรับผิดชอบพื้นที่เป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วยแผนพัฒนาพื้นที่ยุทธศาสตร์พัฒนา และการจัดเตรียมกำลังประชาชน

ขั้นที่ ๒ การจัดตั้งหมู่บ้าน ยพ.

- ๑) การศึกษาภูมิประเทศในพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อกำหนดที่ตั้ง
- ๒) การจัดระเบียบหรือปรับปรุงหมู่บ้านที่มีอยู่แล้ว
- ๓) การจัดตั้งหมู่บ้าน ยพ. ขึ้นใหม่เพื่อเกื้อกูลต่อระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จ

ขั้นที่ ๓ การจัดตั้งมวลชนในหมู่บ้าน ยพ.

งานนี้อาจดำเนินการไปพร้อมกับงานขั้นที่ ๒ คือ

๑) การคัดเลือกสมาชิก ได้แก่ การคัดเลือกทหารกองประจำการก่อนปลดประจำการเป็นทหารกองหนุน หรือทหารพราน ที่มีความสมัครใจเพื่อที่จะเป็นแกนนำของประชาชน รวมทั้งการคัดเลือกประชาชนในพื้นที่เพื่อเข้าไปอยู่อาศัย และทำกินในหมู่บ้าน ยพ.

๒) การฝึกอบรมแก่ทหารกองประจำการ และทหารพราน ที่จะเป็นแกนนำ

๓) การให้ความรู้แก่กำลังประชาชน

- การฝึกอาชีพทั้งอาชีพหลักและรอง เช่น ในเรื่องการเลี้ยงสัตว์ การเลี้ยงปลา การเพาะปลูก การฝึกศิลปอาชีพและหัตถกรรม ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ในท้องถิ่น

- การฝึกอบรมทางการเมือง เช่นในเรื่องสิทธิและหน้าที่ของคนไทยทั่วไป การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ปลูกฝังให้ประชาชนรักและหวงแหนแผ่นดินของตนเอง

- การพัฒนาจิตใจ จะต้องพัฒนาจิตใจให้เจ้าหน้าที่และประชาชนเข้าใจเหตุผลในการพัฒนาตนเอง

๔) การสร้างผู้นำชุมชนในอนาคต (ให้ความสำคัญแก่เยาวชนปัจจุบัน)

๕) การพัฒนาชุมชน และสิ่งแวดล้อม

ขั้นที่ ๔ การประสานการปฏิบัติกับแผนยุทธศาสตร์การต่อสู้เบ็ดเสร็จ และการติดตามประเมินผลเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างสอดคล้องและต่อเนื่อง

แนวความคิดในการปฏิบัติการ ตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนา

งานตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนา

งานตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนา ได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาหลัก ๒ ประการ คือ การพัฒนาคนและพัฒนาพื้นที่ยุทธศาสตร์พัฒนา

การพัฒนาคน จะต้องมุ่งพัฒนา ทั้งคนที่มีอยู่แล้ว และคนที่จะเกิดตามมาในอนาคต เพราะทุกคนต้องมีส่วนร่วมและมีสิทธิในความเป็นคนของประเทศชาติ

คนที่มีอยู่แล้ว โตะแล้ว ก็ต้องอาศัยการสร้างอุดมการณ์จากการเลี้ยงดู การอบรมทางสังคม และการเรียนรู้ทางสังคมที่เกื้อกูลหรือบางทีก็ต้องใช้เชิงบังคับในบางบุคคลที่มีลักษณะฝืนสังคม โดยอาศัยตัวบทกฎหมายที่ค่อนข้างเข้มงวดเด็ดขาด

ส่วนคนที่จะเกิดตามมาเป็นปัญหาที่ใหญ่หลวง ก็ต้องเริ่มสร้างลักษณะทางกายภาพ ตั้งแต่ยังอยู่ในครรภ์มารดา และลักษณะทางจิตใจหรือทางสังคมวัฒนธรรม เมื่อได้คลอดออกจากครรภ์มารดาจนเติบโต ได้รับการอบรมและเรียนรู้ทางสังคม

โดยสรุปการพัฒนาคน ก็คือต้องการให้คนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าเป็นพลังมวลชนที่ได้ชื่อว่า "กำลังพล" ที่มีคุณค่าต่อระบบการป้องกันประเทศ

ทั้งนี้จะต้องพัฒนากำลังรบหลัก และกำลังประจำถิ่นในความควบคุมของกองทัพให้อยู่ในระดับที่ยอมรับกันทุกฝ่าย และต้องกำหนดหน้าที่กำลังแต่ละประเภทให้เห็นเด่นชัดเป็นเอกภาพและไม่เกิดความลังเลในการเข้าปฏิบัติหน้าที่

การพัฒนาพื้นที่ยุทธศาสตร์พัฒนา การพัฒนาพื้นที่ตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนามุ่งหวังที่จะสร้างหมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา โดยมีสิ่งอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ และมีความหวังว่าจะต้องพัฒนาต่อไปในพื้นที่ดังกล่าวให้มีความเจริญรุ่งเรืองเท่าเทียมกับพื้นที่ในเมืองอันเจริญรุ่งเรือง มีความสะดวกสบาย เพื่อให้พี่น้องในพื้นที่ยุทธศาสตร์มีความภาคภูมิใจ มีความมั่นคง และมีความสุขสบาย อยู่ดีกินดี มีเกียรติเสมอเท่าบุคคลในเมือง โดยปราศจากข้อเปรียบเทียบ

งานสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ยุทธศาสตร์

คือ การพัฒนาคนในพื้นที่ยุทธศาสตร์พัฒนา การให้ความรู้แก่คนให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างครบวงจร และการจัดตั้งหมู่บ้านยุทธศาสตร์ให้มีระดับความเข้มแข็งตามที่คาดคิดไว้ และมีแบบตามที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย โดย

๑. การพัฒนาคนในพื้นที่ยุทธศาสตร์พัฒนา เป็นการบริการพื้นฐานทางสังคม จะต้องร่วมมือกันสนใจในเรื่องใหญ่ ๔ เรื่อง ซึ่งสามารถจะช่วยพัฒนาคุณภาพประชากรให้ดีขึ้นทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ คือ การให้การศึกษา การสาธารณสุข โภชนาการ และ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ด้วยกิจกรรมในโครงการต่าง ๆ ที่ชุมชนจะต้องช่วยกันจัดให้มีขึ้นอย่างเหมาะสมกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของชุมชน เช่น

๑) การดูแลเอาใจใส่หญิงมีครรภ์ ให้มีจิตใจผ่องใส รู้จักบริโภคอาหารอย่างถูกหลักโภชนาการ รู้จักออกกำลังกายอย่างเหมาะสม และพักผ่อนอย่างเพียงพอ เพื่อให้เด็กที่จะเกิดมามีลักษณะโครงสร้างทางกายภาพสมบูรณ์และมีลักษณะทางด้านจิตใจอยู่ในสภาพดี

๒) จัดให้มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อให้พัฒนาการของเด็กเป็นไปตามขั้นตอนอย่างสมบูรณ์ รู้จักช่วยตนเอง รู้จักปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อนและเพื่อฝึกเด็กให้เป็นผู้มีวินัย เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวทางประชาธิปไตย

๓) จัดการศึกษาแก่เยาวชนให้ครอบคลุมกลุ่มเสริมทักษะกลุ่มเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต กลุ่มเสริมสร้างลักษณะนิสัย และกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ โดยมุ่งให้เยาวชนสนใจจัดตั้งกลุ่มพัฒนาถิ่นกำเนิด รู้จักรักษาสุขภาพอนามัย รู้จักบริโภคอาหารที่มีประโยชน์อย่างถูกส่วน รู้จักพัฒนาอาชีพ และรู้จักอนุรักษ์และพัฒนาประเพณี วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมแห่งตน

๔) จัดให้มีแหล่งความรู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์/ห้องสมุด ฯลฯ เพื่อเสริมการศึกษาแก่ประชาชนที่ได้รับจากการศึกษาในระบบ และพัฒนาอย่างเหมาะสม

๕) ส่งเสริมการกีฬา ดนตรี งานประเพณี นันทนาการ ศิลปหัตถกรรมและระบบการตลาด

๖) จัดให้มีสวัสดิการทางสังคม เช่น กองทุนยา กองทุนการศึกษา กองทุนการกีฬา สวัสดิการของเด็กและคนชรา สหกรณ์ และการประกันสังคม

๗) จัดให้มีหอกระจายข่าว

๘) จัดให้มีการแบ่งงานกันทำ โดยผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเลี้ยงเด็กเล็ก ดูแลคนชรา เข้าเวรยามตามจุด และสายตรวจยามค่ำคืน ฯลฯ

๙) จัดตั้งที่ประชุมพยาบาล สถานพยาบาล และพัฒนาให้เหมาะสม

๑๐) ส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว และพัฒนาต่อไปสู่โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปขนาดย่อม (ตัวแบบ) ตามลักษณะสังคมเกษตร-อุตสาหกรรม จากการรวมกลุ่มของประชากรในท้องถิ่น

๒. การให้ความรู้แก่คนให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างครบวงจร

เป็นการยกระดับรายได้ หรือ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจเพื่อความอยู่ดีมีสุขสมาชิกในชุมชนจะได้รับการสนับสนุนให้รู้จักทำมาหากินตามแนวทางที่ตนริเริ่มพอใจอย่างมีแผน ตามขั้นตอนและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เช่น

- ๑) วางแผนการผลิตอย่างผสมผสาน (พืชหลายชนิด ปศุสัตว์ ประมง ฯลฯ)
- ๒) มีอุตสาหกรรมขนาดกลาง, ย่อม รองรับ
- ๓) เทคนิคการผลิตแบบเหมาะสม (ไม่มีมลภาวะ)
- ๔) รายได้สุทธิ ๔๐,๐๐๐.- บาท/ครอบครัว/ปี (หักค่าใช้จ่ายงานสวัสดิการแล้ว)
- ๕) มีการกระจายรายได้อย่างเท่าเทียมกัน (กระจายตามกลุ่มและความสามารถ)
- ๖) มีระบบสหกรณ์เอนกประสงค์ ประกอบด้วย สหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์ร้านค้า สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์บริการ ฯลฯ
- ๗) อัตราการทำงาน เมื่อแบ่งงานเป็นหน่วยละ ๔ ชั่วโมงแล้ว ให้สามารถทำงานได้ปีละ ๑,๘๐๐ ชั่วโมงขึ้นไป
- ๘) มีโรงงานอุตสาหกรรมของหมู่บ้าน
- ๙) มีศูนย์เครื่องจักรกล ศูนย์การค้าของหมู่บ้าน ๑ หน่วยต่อหมู่บ้าน และมีศูนย์บริการทางการช่างตามความเหมาะสม

๓. การจัดตั้งหมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา

เพื่อให้มีระดับความเข้มแข็งตามที่คาดไว้ และมีแบบตามที่กำหนดลักษณะของหมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา ต้องสามารถจัดรูปแบบงานด้านยุทธการ ดังนี้

- ๑) ประกอบด้วยสิ่งปลูกสร้างถาวร เพื่อเป็นเครื่องกีดขวางลดความคล่องแคล่ว และอำนาจการยิงของฝ่ายรุกฐาน (หากมีการปฏิบัติการรบถือเป็นการรบในสิ่งปลูกสร้างถาวร)
- ๒) ฝึกปฏิบัติการรบเป็นชุดขนาดเล็ก และการรบในสิ่งปลูกสร้างถาวร
- ๓) สามารถสนับสนุนหรือเสริมการปฏิบัติการรบของกำลังรบหลัก
- ๔) กำลังประชาชนจัดตั้งในหมู่บ้าน มีความสามารถเฉพาะตัว ในเรื่องต่างๆ เช่น ปรับการยิงปืนใหญ่ เครื่องยิงลูกระเบิด และสามารถกำหนดที่ตั้งเป้าหมายอากาศยานได้ มีความรู้เบื้องต้นเรื่องการป้องกันสงครามนิวเคลียร์และชีวเคมี สามารถสร้างเครื่องกีดขวางและสนามทุ่นระเบิดได้ สามารถใช้อาวุธประจำกายพื้นฐาน อาวุธของฝ่ายตรงข้ามและอาวุธประจำหน่วย เช่น เครื่องยิงลูกระเบิด ปืนกลและเครื่องยิงจรวดต่อสู้รถถัง ฯลฯ

องค์ประกอบจำเป็นของหมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา

๑. ประชากรอยู่อาศัยอย่างน้อย ๑๕๐ ครอบครัว (กำลังจัดตั้งอย่างน้อย ๑๐๐คน)
๒. พื้นที่ประกอบอาชีพและระบบการผลิตที่ครบวงจร(รวมเทคโนโลยีที่เหมาะสม)

๓. แหล่งน้ำ เช่น อ่างเก็บน้ำ บ่อน้ำตื้น บ่อน้ำบาดาล ประปาภูเขา ประปาหมู่บ้าน ฯลฯ
๔. การพลังงาน เช่น ไฟฟ้า พลังงานแสงอาทิตย์ เครื่องกำเนิดพลังงาน ฯลฯ
๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และศูนย์อนามัยแม่และเด็ก
๖. ศูนย์สนับสนุนประจำพื้นที่ ดำเนินการในด้าน แหล่งความรู้/การข่าว การส่งกำลังบำรุง/สหกรณ์ และกิจการพลเรือน/วัฒนธรรม
๗. ระบบการติดต่อสื่อสาร ภายในและระหว่างหมู่บ้าน
๘. ระบบการคมนาคมภายใน และระหว่างหมู่บ้านสู่เส้นทางคมนาคมหลัก โดยเฉพาะถนนเลียบริมชายแดนรอบประเทศ
๙. ระบบฉากขัดขวางและระบบการป้องกัน
๑๐. ระบบการพิทักษ์พื้นที่เขตหลังหมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนาแต่ละประเภทกำหนดให้มีองค์ประกอบดังกล่าวอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

องค์ประกอบจำเป็นในกลุ่มหมู่บ้าน

๑. ประกอบด้วยหมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา ๕ - ๘ หมู่บ้าน
๒. ระบบการติดต่อสื่อสาร
๓. ระบบการคมนาคม (ถนน F๔ เลียบชายแดนรอบประเทศ)
๔. สถานการศึกษา
๕. สถานพยาบาล
๖. ศาสนสถาน
๗. กองกำลังประจำถิ่นพิทักษ์หมู่บ้าน
๘. ระบบป้อมค่ายและระบบการป้องกัน

แนวทางการปฏิบัติยุทธศาสตร์พัฒนา

จุดมุ่งหมายของแผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา ก็คือการใช้พลังอำนาจของชาติทั้งสิ้นทั้ง ภาครัฐและเอกชน และบุคลากร ทั้งทางทหาร พลเรือน ร่วมกันต่อสู้เพื่อป้องกันประเทศจากภัยคุกคาม ทุกรูปแบบ

วัตถุประสงค์หลักที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

๑. พัฒนาพื้นที่ให้มั่นคง

๒. พัฒนาคณาอาสาสมัครเป็นกำลังประชาชน เข้าร่วมผนึกกำลังป้องกันประเทศ

วิธีการที่นำมาใช้ จะต้องเบ็ดเสร็จ รวมการ เร่งด่วน รวดเร็ว และเด็ดขาด เพราะการพัฒนาพื้นที่พัฒนาคณาอาสาสมัครแล้วนี้ ก็เพื่อรักษาชาติ อธิปไตย และราชบัลลังก์ไว้ ไม่ใช่การพัฒนาไปเรื่อยๆ ตามภาวะเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องมาเร่งมือกันให้ทันกับการเคลื่อนไหวของฝ่ายตรงข้าม ในระดับกองทัพบกเมื่อได้กำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่แน่นอนลงไปแล้ว ก็เป็นหน้าที่ของแต่ละกองทัพอากาศจะนำไปแยกเป็นเป้าหมายของตนเอง เพราะแต่ละพื้นที่ผู้ปฏิบัติงานจริงในพื้นที่จะรู้ปัญหา สาเหตุและแนวทางแก้ไขได้ดีที่สุด โดยเป้าหมายนั้นต้องกำหนดให้ชัดเจนเป็นตัวเลขให้ได้ มีกำหนดเวลาให้บรรลุเป้าหมายนั้น จำเป็นเมื่อใด ทันท่วงทีหรือไม่ มีจำนวนกำลังประชาชนเท่าไร ผ่านการฝึกอบรมอะไรบ้าง มีเครื่องกีดขวางอะไรบ้าง โดยใช้เครื่องมือในการดำเนินการ ๓ ประการ คือ เครื่องมือด้านสังคมจิตวิทยา เศรษฐกิจ และการทหาร กล่าวง่ายๆ ก็คือ การพัฒนาคณา พัฒนาการผลิต และพัฒนาการรบอย่างเบ็ดเสร็จพร้อมเพรียงกัน มีเป้าหมายสอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การป้องกันประเทศ เช่น ในหน่วยทหารบางหน่วย มีการปฏิบัติประจำวัน โดยตอนเช้าออกกำลังกายแล้วปลูกผัก ตอนสายฝึกบุคคลทำการรบ ตอนบ่ายฝึกวิชาชีพ ตอนค่ำอบรมและมีธรรมะสอดแทรก จะเห็นว่าผักที่ปลูกก็เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ ให้ทั้งความรู้ ฝึกการทำงานเป็นทีม เมื่อมีการฝึกหนัก ก็ทำได้ดี เพราะอาหารดี ขวัญดีมีรายได้ มีความรู้จากวิชาชีพ มีทักษะทางการช่างดี ก็กลับไปทำให้การฝึกง่ายขึ้น มีจิตใจจดทน ทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมาย และไปจบลงที่จิตใจดีงาม กำลังพลที่คัดเลือกเข้ามาก็เป็นราษฎรบริเวณชายแดน มีเป้าหมายว่าเมื่อปลดประจำการแล้วสามารถเป็นผู้นำองค์กรในหมู่บ้านชายแดนได้ จะเห็นได้ชัดเจนว่าต้องมีการวางแผนการพัฒนา คณา พัฒนาการผลิต พัฒนาการรบให้เป็นระบบ มีวัตถุประสงค์ที่พื้นที่ และบุคคล เป้าหมาย เพื่อจุดมุ่งหมายในการป้องกันประเทศ การทำเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว หรือทำครบทั้ง ๓ ประการ แต่ไม่มีวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเช่นนี้ กล่าวได้ว่าไม่ใช่ยุทธศาสตร์พัฒนา เพราะการสร้างถาวรวัตถุ ส่วนมากทำอยู่แล้ว แต่เป้าหมายต้องชัดเจนจึงจะถูกต้อง

เมื่อทราบจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และเครื่องมือในการดำเนินงานแล้ว ต่อไปแนวทางการดำเนินการต้องเริ่มจากเหตุผลที่ว่า กำลังประชาชนมีพัฒนาการด้านคน การผลิตและการรบ สัมพันธ์สอดคล้องกันหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น ในพื้นที่ชายแดน เมื่อจัดตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่

โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ยังไม่สมบูรณ์ ปัจจัย ๔ ยังไม่ครบ รายได้ยังต่ำมาก ถ้าเปรียบเทียบกับ รายจ่ายปกติของราษฎรในพื้นที่ การดำรงชีวิตยังยากลำบาก การจะฝึกอบรมให้ทำการรบก็จะยาก เพราะต่างก็พะวงกับปัจจัย ๔ จึงควรให้สาธารณูปโภค เช่น บ่อน้ำ สถานีอนามัย ทำการจับกลุ่ม ราษฎรอย่างหลวมๆ อบรมการเข้าเวรยาม ขุดหลุมหลบภัยบ้าง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้าน เศรษฐกิจแบบพอเพียงชีพ และความมั่นคงแบบเผื่อระวัง แจ่มเดือน เมื่อมีปัจจัย ๔ ครบถ้วนแล้ว พอทำ มาหากินได้บ้าง คนจะเริ่มคิดถึงความปลอดภัยของตนเองและทรัพย์สิน เราสามารถใช้เงื่อนไข ความปลอดภัยนี้จัดตั้งหมวดหมู่ แบ่งงานสร้างวินัยปลูกฝังอุดมการณ์ความรักแผ่นดิน ขอมรับการจัดกลุ่ม ฝึกความรู้ให้ป้องกันตนเองได้จริง ได้แก่ การยิงปืน การลาดตระเวน การติดต่อสื่อสาร สะสมเสบียง อาหาร สร้างคู่มือต่อ อุโมงค์ การระบบแบบกองโจร เพื่อให้สามารถป้องกันตนเองได้ และมีเศรษฐกิจ แบบพึ่งตนเองพอมีพอกินได้

ช่วงนี้ผลจากการจัดหมวดหมู่จะทำให้การแบ่งงานการผลิตมี ประสิทธิภาพขึ้น การรวมตัวจะเริ่มดีขึ้น ถ้าใช้แหล่งน้ำแหล่งทรัพยากรร่วมกันได้ การรวมตัวจะยิ่งดี ขึ้น มีการอบรมให้วางแผนการผลิตร่วมกัน มีปฏิทินการผลิต มีระบบบัญชีเงินให้เกิดความรู้สึกรู้ต้อง ช่วยเหลือกันให้มีรายได้มากกว่ารายจ่าย ซึ่งอะไรที่ต้องการเช่น โทรทัศน์ ก็ต้องพิจารณาว่าถ้าซื้อทุกคน รายจ่ายของหมู่บ้านจะมาก ถ้ารวมกันซื้อ ๓ - ๔ บ้านต่อเครื่อง รายได้ก็จะยังมากกว่ารายจ่าย ต่อไป ถ้ามีรายได้เข้ามาใหม่ ก็พิจารณาซื้อเพิ่มอย่างนี้เป็นต้น กรณีที่เขาคือ ไม่ให้มีไฟฟ้าเข้าไปใน หมู่บ้าน การหมุนเวียนของรายได้ก็ยังอยู่ในพื้นที่ ทำให้รายได้เฉลี่ยสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะรายรับ มากกว่ารายจ่าย เริ่มจาก ๒๕๐ ครอบครัว ไม่มีอะไรเลย ปัจจุบันมี ๑,๖๐๐ ครอบครัว รายได้เฉลี่ยปี ๓๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี บางรายได้เป็นแสน มีทั้งทหาร ราชการ เอกชน ร่วมสนับสนุน หรือ โครงการพัฒนาทหารพรานปี ๒๕ เริ่มต้น ๔๐๐ ครอบครัว รายได้ ๕,๐๐๐ บาท ขณะนี้ ๑๐,๐๐๐ บาท แล้ว บางหมู่บ้านไม่มีใครออกไปรับจ้างอีกเพราะรายได้ดีพออยู่สบาย ทำให้ช่วงตุลาคมถึงเมษายน ซึ่ง ปกติคนอพยพมาทำงานในเมืองทำให้ชายแดนมีความล่อแหลมมากนั้น กลับมีสถานการณ์ดีขึ้น

อาจใช้เงื่อนไขความปลอดภัย จูงใจให้ราษฎรเร่งทำการผลิตมากขึ้น เพื่อให้สร้างเครื่อง กีดขวาง สร้างบ้านที่แข็งแรง ที่แปลงรวม เพื่อเพิ่มรายได้ให้กองทุนหมู่บ้าน นำกองทุนมาส่งเสริม การศึกษาเข้ามาในพื้นที่เพื่อเร่งการผลิตและการต่อสู้เพิ่มขึ้น จนเกิดสภาพเมืองในชนบทที่กำลังซื้อ มีรายได้ใกล้เคียง ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน และสามารถฝึกจนทำการรบ ในที่มั่นคัดแปลงแข็งแรงได้ ก็ จะเป็นการพัฒนาในระดับมั่งมีศรีสุข พัฒนาตนเองได้ในขั้นก้าวหน้าและทำการรบในสงครามตาม แบบได้

เมื่อพิจารณาขีดความสามารถของทหาร สิ่งที่สามารถทำได้อย่างแน่นอน คือ การสร้าง ระเบียบ วินัย การกำหนดเป้าหมายให้หน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับการป้องกันประเทศ และต้องติดตามประเมินผลว่าการปฏิบัติที่หน่วยงานต่างๆ ได้มาร่วมกันทำนั้น บรรลุวัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมายหรือไม่ และสุดท้ายคือเป็นผู้ฝึกสอนด้านการทหาร ซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้อยู่แล้ว สำหรับการ เริ่มต้นดำเนินการ คือ ต้องปรับปรุงบุคลากรด้านเจ้าหน้าที่เสียก่อน ถ้าไม่เคยทำงานด้านนี้มาก่อน

เลย ผู้ที่เคยฝึกทหารใหม่ได้ผลดี สามารถอธิบายให้ทหารเข้าใจง่าย มีความเป็นผู้นำดี สามารถครอบครองจิตใจผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยเหตุผลและเป็นธรรม มักจะได้รับการต้อนรับจากราษฎรด้วยดีเช่นกัน โดยจะต้องมีความรู้เพิ่มเติม ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง จิตวิทยา การผลิตการวางแผน และทำปฏิทินการผลิตได้

การเริ่มต้นในพื้นที่นั้น เนื่องจากเป้าหมายคือกำลังประชาชน หัวใจของประชาชน คือองค์กรประชาชน ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้าน แนวความคิดในการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนา ในเรื่องการจัดตั้งหมู่บ้านในพื้นที่ยุทธศาสตร์พัฒนา กล่าวไว้ชัดเจนว่า **"ให้มีการพัฒนาระบบการปกครองและการบริหาร โดยให้มีคณะกรรมการหมู่บ้าน แล้วฝึกอบรมให้มีขีดความสามารถในการวางแผน การบริหาร การพัฒนา ติดตามประเมินผลการพัฒนาได้ ใช้แผนพัฒนาชนบทเป็นหลักในการดำเนินการ ใช้โครงการต่างๆ และแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามผสมผสาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมบูรณ์ที่สุดไปสู่ระบบเกษตร รุดตสาหกรรม และการตลาด"**

ในคณะกรรมการหมู่บ้าน จะมีฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในทุกๆ ด้านอยู่แล้วจึงเหลือเพียงการจัดระเบียบ ฝึกวินัย ฝึกเป็นผู้นำการพูดในที่ชุมชน ให้ความรู้ในการวางแผนพัฒนาทั้ง ๓ ด้าน ฝึกให้เขียนโครงการ มีกำหนดเวลาว่าจะทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน แล้วทำเป็นโครงการของหมู่บ้านไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เป้าหมายระบุว่า จะมีรายได้เท่าไร มีลูกหลานได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้นกี่คน อบรมทางยุทธวิธีเรื่องอะไร จำนวนเท่าใด ใครก็ตามที่จะเข้าไปพัฒนาในด้านใดก็สามารถเปิดสมุดโครงการประจำหมู่บ้าน ตรวจสอบดูได้ว่าประชาชนต้องการอะไร มีการแก้ปัญหาของตนเองอย่างไร มีข้อมูลการผลิตอะไรบ้าง ถูกต้องหรือไม่ ใครให้ความรู้ทางวิชาการ ตลาดอยู่ที่ไหน สถาบันการเงินใดให้ทุน จะควบคุมสินค้าและปริมาณเงินมิให้ขาดดุลได้อย่างไร ถ้าเจ้าหน้าที่มีข้อมูลดีกว่าก็เพียงนำข้อมูลด้านการผลิต การตลาดไปให้เขา ซึ่งเรียนรู้การคิดกำไร ขาดทุนเป็นอย่างดีแล้ว ทำให้ง่ายในการเปลี่ยนแปลงความคิด ข้าราชการคนใดก็ไม่กล้าให้ข้อมูลผิดๆ เพราะจะมีหลักฐานปรากฏแน่ชัดประชาชนจะฟังตนเองและคณะกรรมการหมู่บ้านมากขึ้น ผู้ใหญ่บ้านก็ไม่สามารถใช้การเลือกสั่งคนตามใจชอบได้ ลดอิทธิพลและการขัดแย้งในหมู่บ้าน ทำให้เพิ่มความสามัคคีขึ้น และให้โอกาสคณะกรรมการหมู่บ้านได้รับการเลือกตั้งจากตัวแทนเขตคุ้มและหมวดต่างๆ ต่อมาคณะกรรมการทำการจัดตั้ง หมวดป้องกันประจำหมู่บ้านขึ้นจำนวนหนึ่ง ร้องขอการฝึกจากทหารในเรื่องที่เกี่ยวข้อง เช่น อาวุธศึกษา การติดต่อสื่อสาร การรบแบบกองโจร การปรับ ป.และ ค. และยุทธวิธี เป็นต้น จากการทำงานของคณะกรรมการหมู่บ้านและผู้แทนเขตต่างๆ สามารถจัดตั้งกำลังประชาชนที่เป็นผู้ใหญ่ได้ ในระยะสั้นเป็นความพร้อมในระดับหนึ่ง ต่อไปทำการเพิ่มคุณภาพของราษฎรให้เป็นระบบเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการผลิตและการรบโดยจัดตั้งกลุ่มเยาวชน ยุวชน และเด็กเล็ก ทั้งด้านการเรียนรู้และบุคลิกภาพ เพื่อให้เก่งด้วย และสามารถอดทนทำงานหนัก ซื่อสัตย์ มีคุณธรรมควบคู่กันไป มีความภาคภูมิใจในตนเองและบรรพบุรุษ เมื่อราษฎรเห็นความเปลี่ยนแปลงของกลุ่มต่างๆ นี้ ถ้าราษฎรเห็นดีด้วยและเกิดความต้องการได้ ผู้มีความรู้ในหมู่บ้านเพื่อช่วยพัฒนาป้องกันหมู่บ้านแล้ว

บุคคลภายนอกเช่นบัณฑิตเกษตร ช่างเทคนิค ทหารกองหนุน และอาสาสมัครทหารพรานที่ได้คัดเลือกแล้วก็จะได้รับการต้อนรับเข้าสู่หมู่บ้าน ในหมู่บ้านป้องกันตนเองเสริมความมั่นคงชายแดนไทย - กัมพูชา ปัจจุบันมีอาสาสมัครทหารพรานหลายคน เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหมู่บ้านและมีโอกาสฝึกวิทยุในการฝึกยุทธวิธีแบบทหารพราน สิ่งที่ได้รับคือ ศรัทธา และความพร้อมในการปฏิบัติตามของราษฎร เพราะราษฎรส่วนใหญ่ต้องการผู้นำที่ดีมีคุณธรรมและประสิทธิภาพ การมีผู้นำในหมู่บ้าน สร้างความอบอุ่นใจให้ราษฎร แต่ต้องใช้เวลาบ้างในการพิสูจน์ตนเอง เพราะในครั้งแรกๆ ก็มีการต่อต้านทั้งจากราษฎรและหน่วยราชการด้วยกันเอง ถ้าการยอมรับจากคณะกรรมการหมู่บ้านได้เกิดขึ้นก่อนแล้ว จะง่ายในการดำเนินการยิ่งขึ้น

เมื่อราษฎรพบว่าต้องเตรียมการมากมายในการพร้อมรบ ต้องมีคุณภาพประชากรสูงพอ ทั้งความรู้ บุคลิกภาพ สุขภาพ และความแข็งแกร่ง ซึ่งต้องใช้งบประมาณทั้งของหมู่บ้านและของส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก จำเป็นต้องวางแผนการผลิตอย่างจริงจัง ต้องหาข่าวสารการผลิต ทราบว่าการผลิตต้องทำอย่างไร เช่น ต้องทราบว่าการไถไร่ข้าวโพด ต้องไถกี่ครั้ง แต่ละครั้งลึกเท่าใดจึงจะได้ผล ราคาควรเป็นเท่าไร ใช้พันธุ์ประเภทใดดีกว่า เมื่อผลผลิตต่อไร่และต้นทุนการผลิตต่อกิโลกรัมลดลงแล้ว ควรลดพื้นที่การปลูก นำรายได้ไปชดเชยน้ำ เพื่อเพาะกล้า ปลูกผัก คนเดียวทำไม่ได้เพราะราคาแพง ต้องจับกลุ่มกับเพื่อนบ้านชดเชย ทำแปลงรวมเป็นกลุ่มละ ๔ บ้าง มากกว่าบ้าง หรือเป็นแปลงรวมของหมู่บ้าน เพื่อผลิตพืชราคาแพง ทำรายได้สูงๆ ต้องวางแผนแบ่งรายได้ทำการจับกลุ่มการใช้หนี้และทำการผลิตร่วมกัน การวางแผนการใช้ระบบเงินของหมู่บ้าน โดยคณะกรรมการฝ่ายพัฒนาและการคลัง จะส่งผลให้เกิดระบบสหกรณ์อเนกประสงค์ โดยพัฒนาจากการควบคุมการใช้จ่ายและหารายได้ผ่านสหกรณ์การค้า เมื่อคิดบัญชี คำนวนรายได้ จัดหาปัจจัยการผลิตเป็นแล้ว จะมีผลกำไรทำให้เกิดสหกรณ์ออมทรัพย์เมื่อได้ทุนภายนอกจากกำไรของการผลิตพืชราคาแพงนี้แล้ว ก็จะมีทุนพอขยายสหกรณ์การเกษตร และสหกรณ์-บริการ ทำให้เกิดเป็นสหกรณ์อเนกประสงค์ ซึ่งมีลักษณะสำคัญ คือ เป็นสหกรณ์ที่มีการซื้อขายและทุนในสถาบันเดียวกัน มีระบบการผูกพันการค้าขาย หมุนเวียนปริมาณเงินผ่านมือ อยู่ภายในระหว่างกลุ่มหมู่บ้าน ทำการผลิตในพื้นที่อยู่อาศัยซื้อขายสินค้าเพื่อการบริโภคในครัวเรือน เป็นการลดปริมาณเงินรั่วไหลออกนอกระบบ เปรียบเทียบระบบค่านิยมการใช้เงินของสหรัฐฯ กับญี่ปุ่น ซึ่งต่างมีเทคโนโลยีการผลิตใกล้เคียงกัน แต่คนอเมริกันนิยมซื้อของต่างประเทศ ในขณะที่คนญี่ปุ่นต้องขอร้องให้ซื้อของต่างประเทศ การที่คนญี่ปุ่นรับเงินจากภายนอก แต่ซื้อของตนเองทำให้ปริมาณเงินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นรวดเร็วจนสหรัฐฯ ไม่ทัน กรณีสหกรณ์อเนกประสงค์ ก็เช่นกัน อาจทำการซื้อขายผ่านระบบสหกรณ์ เพื่อควบคุมเงินไหลเข้าออก โดยคณะกรรมการหมู่บ้านของหมู่บ้านเป้าหมายทำความเข้าใจความตกลงร่วมกัน โดยอาจทำบัญชีหรือใช้ระบบธนาคารเข้าช่วยในระยะแรกก็ได้ แต่สรุปแล้วเป็นการผลิตโดยใช้นโยบายการพึ่งตนเองเป็นหลัก ซึ่งจะทำให้เกิดผลต่อระบบการต่อสู้ร่วมกันระหว่างกลุ่มหมู่บ้านโดยอัตโนมัติด้วย ถ้ามีสหกรณ์ร่วมทหาร-ประชาชนด้วยจะยิ่งสมบูรณ์

ขณะที่กำลังรบทหลักได้มอบภารกิจให้ปรับปรุงประสิทธิภาพการรบทเพิ่มขึ้น และแนวชายแดน ซึ่งเป็นพื้นที่รับผิดชอบของกำลังประจำถิ่นเป็นส่วนใหญ่ และกำลังประชาชน ถ้าได้ผนึกกำลังตั้งแต่ยามปกติในการฝึกอบรม การร่วมมือพัฒนาคน พัฒนาการผลิต เป็นสมาชิกสหกรณ์ อเนกประสงค์ร่วมกัน ความเข้มแข็งในทุกๆ ด้านจะเกิดขึ้นต่อไป เมื่อการผลิตมีระบบ มีรายได้มากขึ้น กำลังซื้อมีมากพอ เพราะมีสภาพเป็นสหกรณ์ มีเอกภาพ มีอำนาจการต่อรองสูงขึ้น ระบบอุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งจะเข้ามาในพื้นที่ จะเข้ามาในลักษณะการเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตร่วมกัน ไม่ใช่ขายจ้างกับลูกไร่ หรืออุตสาหกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ราษฎรอาจจัดตั้งได้ โดยรวมตัวเป็นกลุ่มสหกรณ์ขนาดใหญ่ ใช้สหกรณ์บริการจัดส่งลูกจ้างคึงเงินหมุนเวียนกลับเข้าระบบจากรายได้ที่มาจากการวางแผนพึ่งตนเองอย่างดี ความสามารถนี้จะเพียงพอในการสร้างเครื่องกีดขวางปรับปรุงบ้านให้เป็นที่มั่นคงแปลงแข็งแรง เพื่อขัดขวางแนวทางเคลื่อนที่ของข้าศึกได้ในพื้นที่อื่นๆ เช่น พื้นที่ซึ่งมีการแย่งชิงพื้นที่กับฝ่ายก่อการร้าย โดยเฉพาะช่องทางที่อาจเชื่อมโยงการก่อการร้ายภายในกับการคุกคามจากนอกประเทศ ถ้าปิดพรมแดนและสร้างเขตอิทธิพลในพื้นที่ภายในด้วย โดยกลุ่มหมู่บ้านยุทธศาสตร์ซึ่งกำลังประชาชนไม่จำเป็นต้องมีมากมายเต็มพื้นที่ แต่ต้องมีจำนวนแน่นอนมีคณะกรรมการในหมู่บ้านเป้าหมายร่วมมือ มีการบริหารการผลิต การสร้างคุณภาพของคนที่ชัดเจนเป็นระบบ มีการฝึกอย่างหนัก โดยทางกองทัพบกซึ่งมีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จเป็นผู้ให้แนวทางการดำเนินการ และมีมาตรการติดตามขยายผล เพื่อให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ จะเห็นได้ว่าทหารเข้าไปมีบทบาทในฐานะผู้ร่วมกำหนดนโยบายในพื้นที่ว่าต้องการให้มีการพัฒนาอย่างไรจึงจะสอดคล้องกับความมั่นคงแล้วลงไปหมู่บ้าน เพื่อจัดระเบียบฝึกวินัย และให้หมู่บ้านทำหน้าที่ต่างๆ ได้ถูกต้องและรู้จักเขียนโครงการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับการป้องกันประเทศ แล้วขอเรียกร้องเหล่านี้จะกลับไปเป็นข้อมูลให้ฝ่ายพลเรือน หาทรัพยากรมาให้หมู่บ้านอย่างถูกต้องตามความต้องการ โดยทหารช่วยราษฎรในการประสานงานให้เรียบร้อย สิ่งใดที่ต้องการประสิทธิภาพ ก็นำภาคเอกชนเข้ามาช่วยแต่ต้องมีเงื่อนไขว่าต้องมีลักษณะเป็นเจ้าของร่วมกันไม่ใช่ลูกไร่ ต้องระลึกไว้เสมอว่าความสามารถในการคิดและพึ่งตนเองได้ของประชาชนเป็นสิ่งที่ปรารถนา

สำหรับหมู่บ้านที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ตามระบบหมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา จะมีสภาพโดยทั่วไปดังนี้

- มีการหมายแนวชายแดน มีระบบฉากขัดขวางจากแนวชายแดน จนถึงหมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา โดย

แนวที่ ๑ เป็นแนวพรมแดน

แนวที่ ๒ เป็นแนวปลูกป่าหมายแนวชายแดน ถ้ามีแนวธรรมชาติแน่นชัดอยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็น

แนวที่ ๓ เป็นแนวสนามทุ่งระเบิด

แนวที่ ๔ เป็นแนวรั้วลวดหนาม

แนวที่ ๕ เป็นถนนเลียบชายแดนมาตรฐานเอฟ ๖ ห่าง ๕๐๐ - ๖๐๐ เมตร

แนวที่ ๖ เป็นแนวปลูกป่าไม้โตเร็วสะกักกันยานยนต์

แนวที่ ๗ เป็นพื้นที่ตั้งหมู่บ้านที่ทำกิน ที่อยู่อาศัย

จัดชุด รปภ. ของหมู่บ้าน สร้างบังเกอร์ มูลดิน หลุมหลบภัย หลุมหลบภัยสาธารณะ มีระบบแจ้งเตือน หอกระจายข่าว วิทยุติดต่อหมู่บ้าน อำเภอ และหน่วยทหาร สามารถใช้อาวุธประจำหน่วยและอาวุธที่ยึดจากข้าศึกได้ มีหมู่บ้านหลักและหมู่บ้านบริวารตั้งรับในทางลึก มีการติดต่ออย่างใกล้ชิดกับหน่วยราชการ หมู่บ้านอื่น กำลังกิจการ และกำลังรบหลักที่อยู่ใกล้เคียง หมู่บ้านเสริมชายแดนที่ด่าน จว.ปราจีนบุรี เริ่มดำเนินการปี ๒๗ จากไม่ได้มีรายได้จากการเกษตร ปัจจุบันมี ๑,๐๐๐ ครอบครัวยุ รายได้เฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท เมื่อระบบชลประทานสมบูรณ์แล้ว การจัดระเบียบดีขึ้นกว่านี้แล้ว การพัฒนาจึงถึงจุดเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วขึ้น เช่น เขาค้อ

สำหรับหมู่บ้านเดิม ทำการตัดแปลงปรับปรุงจัดระเบียบ ตามความเหมาะสม ทั้งที่อยู่ชายแดน และพื้นที่ภายใน ทั้งนี้จะต้องมีการฝึกกำลังประเภทต่างๆ อย่างเหมาะสม และพร้อมเพรียงกัน

ถ้าเปรียบเทียบกับอย่างง่าย ๆ แล้ว จะเหมือนการสร้างรั้วล้อมบ้าน ตัวเสารั้วก็คือ หมู่บ้านต่างๆ ถ้าต้องการให้แข็งแรงขึ้นก็ทำการปรับปรุงเสารั้วให้แข็งแรงขึ้น วางลวดหนามระหว่างเสา ก็คือการเชื่อมโยงระบบการป้องกันระหว่างหมู่บ้าน ดิดสัญญาณกันขโมย ก็คือการติดต่อสื่อสาร เดินไฟฟ้า ก็คือการฝึกอาวุธประจำหน่วย การปรับ ป.และ ค. และทำเป็นเสาคอนกรีต คือ หมู่บ้านที่มีการตัดแปลงเป็นที่มั่นแข็งแรง ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องอาศัยการพัฒนาให้ราษฎรมีความเข้มแข็งในทุกๆ ด้าน มีการประสานงานกับกองกำลังต่อสู้เบ็ดเสร็จประเภทอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม ระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จจะมีความสมบูรณ์ขึ้นตามลำดับ อย่างไรก็ตามทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องจะต้องมีความสม่ำเสมอในการดำเนินการเพราะประชาชนในช่วงแรกๆ ยังไม่ทราบเป้าหมายที่ชัดเจน ต้องชี้แจงทำความเข้าใจ กระตุ้นฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง การทำงานแบบราชการที่คอยให้ราษฎรมาติดต่อจะไม่ประสบความสำเร็จ ต้องทำการประชุมไม่เป็นทางการ ติดต่อยุอย่างสม่ำเสมอ

จะเห็นได้ว่ากำลังทุกประเภทมีส่วนเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาและระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จทั้งสิ้น แต่ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนที่จะป้องกันอธิปไตยของชาติ เช่น ในหน่วยการศึกษาทางทหารนี้ อาจทำการทดสอบ หรือจำลองยุทธศูว่า ในพื้นที่ระวังป้องกันมีกำลังประจำถิ่น กำลังประชาชนกำลังหลักผสมผสานกันอย่างไร มีอาวุธยุทธโปกรณ์อะไรบ้าง นำที่จะทำการยับยั้งกำลังระลอกแรกของฝ่ายคุกคามได้นานเท่าไร หรือในพื้นที่ซึ่งมีปัญหาด้านความมั่นคง การวางหมู่บ้านยุทธศาสตร์อย่างไร ฝึกอบรมเรื่องอะไร มีอาวุธ มีการติดต่อสื่อสารอย่างไร มีการพัฒนาคน พัฒนาอาชีพ ประเภทไหน อย่างไร ที่จะใช้ได้จริงในแต่ละพื้นที่ อันนี้ก็จะเป็ประโยชน์ต่อระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จ

สรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ยุทธศาสตร์พัฒนา เป็นส่วนหนึ่งของระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จ เป็นเครื่องมือที่จะทำให้ระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จ บรรลุจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ให้ได้ ในทางปฏิบัติ ยุทธศาสตร์พัฒนาจึงไม่ใช่การปฏิบัติการจิตวิทยา ช่วยเหลือประชาชน ซึ่งหวังผลระยะสั้นไม่ต่อเนื่อง แต่เป็นการดำเนินการอย่างเป็นระบบมีขั้นตอน มีองค์กร รองรับ ร่วมกับราชการและเอกชนในรูปแบบการผนึกกำลัง โดยเริ่มจากคำถามที่ว่าถ้าการรุกรานเต็มขนาดเกิดขึ้น จะเกิดขึ้นตามแนวทางไหน มีกำลังเต็มที่เท่าไร ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ๕ - ๑๐ ปี ข้างหน้า กำลังปัจจุบันมีเท่าไร ประกอบกำลังอย่างไร แล้วเราก็กำหนดหมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา ที่จะใช้จัดวางปฏิบัติการนั้นๆ วางลงไปในพื้นที่ทั้งหมู่บ้านเก่าและที่จะสร้างขึ้นใหม่ โดยมีเป้าหมายแน่ชัดว่า จะมีจำนวนเท่าไร จึงจะปฏิบัติการร่วมกับกำลังประเภทอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด การควบคุมบังคับบัญชาเป็นอย่างไรตั้งแต่ยามปกติ ดังนั้น พื้นที่ที่ถูกกำหนดแน่ชัด จำนวนกำลังประชาชนที่ต้องการมีเท่าไร ในปัจจุบันและในอนาคตมีเป้าหมายไว้กี่คน กำลังประชาชนได้จากไหนก็ได้จากหมู่บ้าน ซึ่งมีองค์กรประชาชน คือคณะกรรมการหมู่บ้านรับผิดชอบ ถ้าไม่เข้มแข็งพัฒนาตนเองไม่ได้ก็อาศัยขีดความสามารถของทหารเข้าไปช่วยฝึกวินัย ความรักหมู่คณะ แบ่งหน้าที่ แบ่งงาน จัดหมวดหมู่ ช่วยสอนหน้าที่คณะกรรมการหมู่บ้าน ฝึกให้รายงานและลงบันทึกประจำวัน สอนให้เขียนโครงการได้ด้วยตนเอง แล้วร่วมกับฝ่ายบ้านเมืองมอบงานพัฒนาให้ราษฎรทดลองปรับปรุงบ้านตนเองและป้องกันหมู่บ้าน จะได้ปรากฏชัดว่าใครถนัดเรื่องอะไร เมื่อเลือกตั้งผู้ช่วยคณะกรรมการหมู่บ้านฝ่ายต่างๆ คนเหล่านี้จะถูกจัดให้ทำงานที่ตนถนัดยิ่งขึ้น ในหมู่บ้านมีการจับกลุ่มตามที่ทำการผลิตร่วมกันเป็นหมวดหมู่ มีการเลือกตัวแทนซึ่งก็คือคณะกรรมการหมู่บ้าน โดยมีผู้ช่วยอีกฝ่ายละ ๒ - ๓ คน หน่วยทหารและส่วนราชการที่ฝึกเขาก็ร่วมมือกันเป็นคณะทำงาน เข้าขยายผลโดยให้เกิดการเคลื่อนไหว ทำงานตามหน้าที่ ทั้งพัฒนาคน การพัฒนาการผลิตและการป้องกันตนเอง กรรมการหมู่บ้านมีสมุดบันทึกหน้าที่และการปฏิบัติงานประจำปี สามารถรู้ได้ว่าขณะนี้ราษฎรมีรายได้ครอบคลุมละเท่าไร ผลผลิตต่อไร่ของพืชแต่ละชนิดเท่าไร ต้นทุนต่อหน่วยที่ผลิตออกมาเท่าไร มีจำนวนพื้นที่ใช้งานเท่าไร สภาพฝนตกเป็นอย่างไร แหล่งน้ำมีความจุเท่าไร จะให้น้ำได้กี่ไร่ ใช้น้ำร่วมกันได้กี่ครอบครัว ครอบครัวยังจับกลุ่มเป็นหมวดหมู่หรือไม่ พืชที่มีรายได้ต่อไร่สูงหรือต่ำ มีการคุมบัญชีการใช้จ่ายของราษฎรแต่ละครอบครัวผ่านระบบสหกรณ์หรือไม่ ถ้ามีปีนี้ขาดดุลย์การค้ากับคนภายนอกเท่าไร จะรวมตัวกับสหกรณ์หมู่บ้านใกล้เคียง เพิ่มทุนได้เท่าไร สร้างกำลังซื้อได้เท่าไร มีหมายเหตุไว้หรือไม่ว่าปีต่อไปจะเอาทุนจากไหนมาขยายการผลิต เวลาทำงานของแต่ละคนเท่าไร ถึง ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์หรือไม่ สถิติการหมกมุ่นอธิบายผู้มีเท่าไร เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร คนตั้งแต่เด็กจนโตมีรายละเอียดไว้ว่าจะให้ความรู้เรื่องอะไร เป็นจำนวนกี่ชั่วโมง เด็กเล็กมีสุขภาพเป็นอย่างไร พ่อแม่อ่านหนังสือให้ฟังวันละเท่าไร อายุสองขวบเรียนรู้อะไรบ้าง เข้าโรงเรียนแล้วมีการจับกลุ่มยุวชนใหม่ ฝึกให้รักษาดีอย่างไร ได้ปลูกต้นไม้ผลไม่ย่นคันแล้วดูแลไปจนโตเป็นจำนวนเท่าใด ฝึกพูดภาษาไทย ใช้นวนธรรมไทยเป็นไหม รู้เรื่องบรรพบุรุษไทยประวัติศาสตร์ไทย ในพื้นที่ที่ตัวเองอยู่เรื่องอะไร รู้เรื่องปุ๋ยยาตายาย ซึ่งมาตั้ง

รากฐาน สร้างหมู่บ้านขึ้นมาว่ายากลำบากเพียงไร กลุ่มเยาวชนฝึกระเบียบวินัยอะไรบ้าง ส่งไปศึกษาต่อจำนวนเท่าไร ฝึกหน้าที่กรรมการหมู่บ้านฝ่ายไหนบ้าง ร่วมกันสร้างหมู่บ้านดัดแปลงที่อยู่อาศัย เพื่อเตรียมพร้อมป้องกันหมู่บ้าน ฝึกการป้องกันหมู่บ้าน เพื่อเตรียมรับหน้าที่จากผู้ใหญ่ ฝึกอบรมวิชาชีพอะไรบ้าง คณะกรรมการหมู่บ้านมีโครงการของหมู่บ้านที่จะเพิ่มคุณภาพประชากรตนเองอย่างไร คุณก่าเนิดเท่าไร จะหาผู้มีความรู้ในด้านการพัฒนาคนพัฒนาการผลิต และพัฒนาการระบบมาจากไหนบ้าง ทั้งบัณฑิตเกษตร ช่างเทคนิค บัญชี อาชีวะ ครูเด็กเล็ก ผู้ช่วยพยาบาล นักกฎหมาย อาสาสมัครทหารพราน อาสาช่วยรบทหารพราน ทหารกองหนุน นักศึกษาวิชาทหาร แม่แต่แพทย์ และพยาบาลในอนาคต ถ้าเห็นความสำคัญของการมีความรู้แล้ว ก็จะจัดหาทุนส่งเยาวชนของตนเรียนต่อฝึกต่อ และยอมรับบุคคลภายนอก เข้ามาพัฒนาหมู่บ้านโดยคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อวางแผนให้มีแรงงานมีฝีมือมากพอที่จะสามารถ ยกระดับขั้นสู่เกษตรอุตสาหกรรม เทคโนโลยีต่ำและสูงได้ตามลำดับ

ด้านการรบบเริ่มต้น ก็ทำการฝึกทบทวนซ้ำแล้วซ้ำอีก ให้มีความรู้ทางทหารสูงขึ้นเป็นลำดับใกล้เคียงทหารประจำการ มีการใช้วิทยุ ใช้ นปส.เข้ารหัสเป็น ประกอบกำลังเป็นหมวดหมู่ แน่นนอน มีรายการทบทวน โดยงบประมาณของราษฎรเองปีละก็ครั้ง ในวิชาอะไรบ้าง ได้สร้างสนามทดสอบกำลังใจไว้อย่างไร ทดสอบเดือนละก็ครั้ง มีนักกีฬาในหมู่บ้านก็คน มีนักวิ่งทนเท่าไร เสริมสร้างให้เกิดความรู้สึกเข้มแข็ง อดทน รุกรบ อยู่ตลอดเวลา คนทุกคนต้องมีความฉลาด อดทน บุคลิกภาพดี ซื่อสัตย์ชอบทำงานให้บรรลุความสำเร็จ และประสบผลสำเร็จจากการรวมกลุ่ม การใช้ทรัพยากรการผลิตร่วมกัน

ใช้เงื่อนไขในการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากภัยคุกคาม กระตุ้นให้เห็นความจำเป็นในการผลิตให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเพื่อนำมาสร้างอุโมงค์ บังเกอร์ ฝึกการรบ ดัดแปลงบ้านให้แข็งแรง ฝึกคนให้การศึกษาคน รวมตัวเป็นสหกรณ์เป็นหมวดหมู่ สะสมเสบียง มีโรงพยาบาลชั่วคราวหรือถึงขนาดจ้างแพทย์ พยาบาล เข้ามาในหมู่บ้าน โดยที่ถ้าเงื่อนไข สภาพแวดล้อม การแบ่งงานรายได้และความปลอดภัยได้ยกระดับขึ้นเท่าไร ความรู้สึกเห็นพ้องต้องกัน ความต้องการปกป้องรักษาหมู่บ้านจะเพิ่มขึ้น เป็นการสร้างสันติภาพอย่างถาวรโดยไม่ใช้อาวุธ เป้าหมาย และการดำเนินการทุกอย่างจะต้องวัดได้กำหนดได้ชัดเป็นตัวเลข ภารกิจการป้องกันประเทศ เป้าหมายทางยุทธศาสตร์ ไม่ใช่หน่วยงานหรือตัวเอง แต่เป็นชาติและราชบัลลังก์

ตัวอย่างการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่างๆ ในการจัดตั้งหมู่บ้านยุทธศาสตร์พัฒนา

๑. กระทรวงกลาโหม

๑.๑ กรป.กลาง สร้างถนนเลียบริมคลองแนวชายแดนมาตรฐาน F ๔ ห่างแนวชายแดนประมาณ ๕๐๐ เมตร

๑.๒ กองทัพอากาศ (หน่วยอื่นที่รับผิดชอบชายแดนประสานกองทัพอากาศ)

๑.๒.๑ ประสานการปฏิบัติ อำนาจการและให้การสนับสนุน

๑.๒.๒ ขอใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ/วนอุทยาน เพื่อการพัฒนาเพื่อความมั่นคง/ตามแนวพระราชดำริ

๑.๒.๓ ติดตามผลการปฏิบัติ

๑.๓ กองกำลังพัฒนาเพื่อความมั่นคงระดับพื้นที่ (หน่วยรอง ข้อ ๑.๒)

๑.๓.๑ เสนอโครงการ

๑.๓.๒ จัดกำลังคุ้มครองการปฏิบัติงานในเขตพื้นที่โครงการ

๑.๓.๓ ประสานการปฏิบัติ บริหารโครงการ, การปฏิบัติงานและสร้างอาคารสำนักงานชั่วคราว

๑.๓.๔ ดำรงทำป้ายเสนอขอบเขตโครงการ

๑.๓.๕ สร้างรั้วลวดหนามขนานกับถนนเลียบริมชายแดน (โดยอนุโลม)

๑.๓.๖ จัดระบบหมู่บ้าน สร้างบังเกอร์ หลุมหลบภัย

๑.๓.๗ ฝึกอบรมให้รู้จักการป้องกันหมู่บ้านและใช้อาวุธต่าง ๆ

๒. กระทรวงมหาดไทย

๒.๑ กรมการปกครอง

๒.๑.๑ ดำรงราษฎรบริเวณรอบ ๆ โครงการ เตรียมการคัดเลือกราษฎรเข้าอยู่ในหมู่บ้านโครงการ

๒.๑.๒ ประชาสัมพันธ์โครงการ

๒.๑.๓ ประสานการจัดระบบหมู่บ้าน

๒.๑.๔ จัดตั้งหมู่บ้านให้เป็นหมู่บ้านที่ถูกต้องตามกฎหมาย (พ.ร.บ.ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.๒๔๗๕)

๒.๒ กรมที่ดิน

๒.๒.๑ จัดหน่วยจัดที่ดินเข้าดำเนินการจัดสรรที่ดินสำหรับอยู่อาศัยและ ทำกินให้
 ราษฎรตามเป้าหมายโครงการ

๒.๒.๒ สำรวจรายละเอียดพื้นที่โครงการเพื่อวางผัง และแบ่งแปลงที่ดิน

๒.๒.๓ สำรวจแนวก่อสร้างถนนในพื้นที่โครงการ

๒.๒.๔ รั้วคั่นแบ่งแปลงที่ดิน

๒.๒.๕ สร้างถนนสายหลักและสายซอยในเขตพื้นที่โครงการ

๒.๒.๖ บุกเบิกปรับพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัยและเกษตรกรรมบางส่วน

๒.๓ กรมการพัฒนาชุมชน

๒.๓.๑ เตรียมประชาชนให้พร้อมรับการพัฒนา

๒.๓.๒ ส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน

๒.๓.๓ จัดตั้งศูนย์ศิลปาชีพพิเศษ

๒.๓.๔ จัดตั้งโครงการพัฒนาสตรีและเยาวชน

๒.๓.๕ จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๒.๔ กรมประมง

ปลูกสร้างบ้านพักอาศัยให้ราษฎรตามจำนวนที่โครงการต้องการ

๒.๕ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท

๒.๕.๑ ส่งเสริมอาชีพในจิตความสามารถ

๒.๕.๒ ขุดสระน้ำเพื่ออุปโภคและบริโภค

๒.๕.๓ สร้างถนน F ๖ ภายในหมู่บ้านและเชื่อมโยงสู่เขตภายใน

๓. กระทรวงเกษตร ฯ

๓.๑ กรมป่าไม้

๓.๑.๑ ปลูกป่าหมายแนวชายแดน กว้าง ๘ เมตร ใช้ต้นไม้เสียดกัน จำนวน ๔ แถว

๓.๑.๒ ปลูกป่าไม้เศรษฐกิจ ถัดจากแนวถนน เข้ามาเป็นพื้นที่กว้าง ๓๐๐ เมตร

๓.๑.๓ ป้องกันรักษาป่าไม้ ในพื้นที่โครงการ

๓.๑.๔ ประสานการจัดตั้งที่ดินภายในโครงการ

๓.๑.๕ ออกเอกสารสิทธิที่อยู่อาศัยและที่ทำกินให้ราษฎร

๓.๒ กรมชลประทาน

๓.๒.๑ สำรวจและสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กเพื่อการเกษตรในพื้นที่โครงการ

๓.๒.๒ สำรวจและสร้างฝายทดน้ำ ๓ แห่ง

๓.๓ กรมพัฒนาที่ดิน

๓.๓.๑ สำรวจ จำแนกวางแผนการใช้ที่ดิน

๓.๓.๒ การพัฒนาที่ดิน

๓.๓.๒.๑ สาธิตการทำปุ๋ยหมัก

๓.๓.๒.๒ ส่งเสริมการทำปุ๋ยหมัก

๓.๓.๒.๓ อบรมผู้นำเกษตรกร

๓.๓.๒.๔ สาธิตการพัฒนาที่ดิน

๓.๔ กรมส่งเสริมการเกษตร

๓.๔.๑ ดำรงและเปิดการฝึกอบรมราษฎรเรื่องการส่งเสริมการเกษตร

๓.๔.๒ จัดทำบ้านตัวอย่าง ๕ หลัง ในการใช้พื้นที่ปลูกพืชภายในบริเวณบ้าน

๓.๔.๓ จัดทำแปลงส่งเสริมการปลูกพืชในหมู่บ้าน

๓.๕ กรมวิชาการเกษตร

๓.๕.๑ ดำรงสภาพพื้นที่เพื่อกำหนดพืชที่จะให้ราษฎรปลูก

๓.๕.๒ จัดทำแปลงทดสอบพันธุ์พืช และวิธีการเพิ่มผลผลิตเพื่อกำหนดพันธุ์และ

วิธีการที่จะทำให้ผลผลิตสูง

๓.๕.๓ ทำการขยายพันธุ์พืชที่ดีและเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นให้เกษตรกรในหมู่บ้าน

ทำพันธุ์ปลูก

๓.๖ กรมปศุสัตว์

๓.๖.๑ สาธิตและส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ และขยายพันธุ์สัตว์

๓.๖.๒ สาธิตและส่งเสริมเกษตรกรตัวอย่างประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์

๓.๗ กรมประมง

๓.๗.๑ สาธิตและส่งเสริมการเลี้ยงปลาในพื้นที่โครงการ

๓.๘ กรมส่งเสริมสหกรณ์

จัดตั้งสหกรณ์ในหมู่บ้าน

๔. กระทรวงศึกษาธิการ

๔.๑ สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ

๔.๑.๑ ดำรงและสร้างโรงเรียนประชาบาลพร้อมเสาธง

๔.๑.๒ สร้างบ้านพักครู ๒ หลัง

๔.๑.๓ สร้างส้วม ๔ ที่นั่ง จำนวน ๑ หลัง

๔.๒ กรมการศึกษานอกโรงเรียน

จัดสอนวิชาชีพให้แก่ราษฎร

๕. กระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวง

๕.๑ จัดสร้างสถานบริการสาธารณสุขชุมชน ๑ แห่ง พร้อมครุภัณฑ์และเวชภัณฑ์

๕.๒ จัดสร้างประปาในหมู่บ้าน

๖. กระทรวงอุตสาหกรรม

๑ ล ๑

๗. กระทรวงพาณิชย์

๑ ล ๑

๘. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๑ ล ๑

๙. หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนอื่นๆ

๑ ล ๑

โครงการพัฒนาเส้นทางแหล่งน้ำและสาธารณสถาน

หลักการ

เส้นทางแหล่งน้ำและสาธารณสถาน เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญในการดำรงชีพของมนุษยชาติ เพราะสามารถเป็นแหล่งแสวงหาเครื่องอุปโภคบริโภค เช่น ใช้เป็นแหล่งทำมาหาเลี้ยงชีพ ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมและพัฒนาเป็นแหล่งนันทนาการได้ นอกจากนี้ถ้าได้รับการพัฒนาดูแลรักษาอยู่ตลอดเวลาจะเป็นสถานที่ช่วยบรรเทาภัยธรรมชาติ โครงการนี้จึงเป็นการพัฒนาเพื่ออนุรักษ์ลักษณะความเป็นไทยในอดีตให้เกิดประโยชน์สุขในปัจจุบัน และรักษาเอกลักษณ์ไทยให้เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีค่าตลอดไปในอนาคต โดยดำเนินการพัฒนาเส้นทาง แหล่งน้ำ และสาธารณสถาน ด้วยการทำความสะดวกปลอดภัย แหล่งน้ำและสาธารณสถานให้เป็นสิ่งแวดล้อมที่ดี และเป็นโครงสร้างพื้นฐานในการใช้ประโยชน์ กำหนดโครงการย่อยกับมาตรการควบคุม ในการพัฒนาบำรุงรักษา และอนุรักษ์ให้อยู่ในสภาพดี โดยใช้กำลังประชาชนที่ได้รับการจัดตั้งหมุนเวียนกันรับผิดชอบและให้ถือว่าเป็นสมบัติของประชาชนทุกคน

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาสองข้างทางต่างๆ ทั้งทางคนเดิน ทางรถยนต์ ทางรถไฟ ให้เป็นแถบสีเขียวที่สะอาดร่มรื่น มีระเบียบ โดยการปรับพื้นที่ ปลูกต้นไม้ สร้างอาคารที่พักร้อน หรือที่พักผ่อนข้างทาง แล้วกำหนดมาตรการในการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และเก็บเกี่ยวผลประโยชน์

๒. พัฒนาแหล่งน้ำ เช่น บ่อ คู คลอง หนอง บึง และขุดใหม่หรือวางท่อเมื่อจำเป็น เพื่อให้เป็นโครงการพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมที่ดีในการดำรงชีวิต โดยการขุดลอก ปรับแต่ง ปลูกต้นไม้ริมแหล่งน้ำ ปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ สร้างอาคารและแหล่งนันทนาการ ทั้งในแหล่งน้ำและรอบแหล่งน้ำตามความเหมาะสมและมีมาตรฐาน

๓. พัฒนาสาธารณสถานทุกแห่งให้เป็นสมบัติของชุมชน ให้มีสภาพดีมีประโยชน์ เช่นเดียวกับแหล่งน้ำและเส้นทาง

เป้าหมาย ดำเนินการตลอดทั่วประเทศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ยกระดับรายได้ของประชาชนด้านการอาชีพในท้องถิ่น
๒. เกิดแหล่งท่องเที่ยวและอาชีพบริการอื่น ๆ
๓. เพิ่มเส้นทางคมนาคม
๔. ลดอุบัติเหตุต่างๆ

๕. เป็นยุทธศาสตร์พัฒนา เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม
การเมือง และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

โครงการเยาวชนเดินทางไกล และจัดค่ายพักแรม

หลักการ

การเรียนรู้ทางสังคมเพื่อปรับปรุงแนวความคิด ความเชื่อ และค่านิยมในการประพฤติปฏิบัติไปในทางที่ถูกต้องใกล้เคียงกันโดยละลายพฤติกรรมเก่า แล้วสอดแทรกเสริมสร้างอุดมการณ์ที่จะนำไปสู่พฤติกรรมใหม่ ตามความปรารถนาของสังคมไทย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเสริมสร้างจิตใจเยาวชนให้มีความมานะอดทน กล้าหาญ มีใจรัก และมีความเป็นนักสู้ สามารถเอาชนะความยากลำบากได้ด้วยความฉลาด
๒. เพื่อให้เยาวชนสามารถฝึกบริหารเวลาว่างของตนเอง ให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง และสามารถพัฒนาอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้
๓. เพื่อให้เยาวชนสามารถปฏิบัติตามความรับผิดชอบของตนเองให้สอดคล้องกับการบำเพ็ญประโยชน์แก่สาธารณะตามที่สังคมต้องการ

เป้าหมาย

เพื่อฝึกให้เยาวชนสามารถเป็นผู้นำชุมชนที่ดีในอนาคตได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ลักษณะผู้นำในตัวเยาวชน
๒. ค่านิยมที่ดีงามในกลุ่มเยาวชน
๓. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม

โครงการส่งเสริมอาชีพนักเรียน นิสิต นักศึกษา

หลักการ

โดยปกติมนุษย์เกิดมาต้องบริโภค การที่นักเรียน นิสิต นักศึกษา ทุกคนสามารถทำงานได้ ก็ จะชดเชยสิ่งที่ตนได้บริโภคไป และสามารถช่วยเหลือครอบครัวและมนุษยชาติคนอื่นๆ ได้จากผลงาน ของตน เพราะผลงานต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ได้พิสูจน์ความสามารถของ ตนเองและพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมตลอดไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา รู้จักประกอบอาชีพ อันควรแก่การเพิ่มรายได้ ตนเอง เพื่อช่วยเหลือครอบครัวและสังคมตามความเหมาะสม
๒. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีความเชื่อมั่นในตนเองที่สามารถทำงานเลี้ยงตัวได้ในระดับ หนึ่ง และพร้อมที่จะดำรงชีวิตในสังคมต่อไป
๓. เพื่อสร้างค่านิยมใหม่แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา ให้เป็นตัวอย่างแก่เยาวชนทุกคนใน สังคมไทย ให้นิยมการทำงาน เพื่อประกาศศักดิ์ศรีของตนเองในทางที่ถูกที่ควร

เป้าหมาย

ให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ขึ้นไปถึงระดับอุดมศึกษา สามารถปฏิบัติงานที่ เหมาะสมแก่วัยได้ โดยให้เกื้อกูลต่อการดำรงชีวิตในอนาคต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. สามารถใช้เวลาว่างของตนให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม
๒. ค่านิยมของสังคมไทยที่ทำเพื่อประโยชน์ของสังคมประเทศชาติ
๓. ความเป็นตัวของตัวเองที่มีศักดิ์ศรีของเยาวชนไทย และเป็นตัวอย่างที่ดีโดยทั่วไป

โครงการส่งเสริมบัณฑิตเพื่อการพัฒนาหมู่บ้าน

หลักการ

ดำเนินการพัฒนาหมู่บ้านชายแดนและหมู่บ้านเพื่อความมั่นคงภายใน โดยอาศัยหลักการมีส่วนร่วมของหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อระดมแนวความคิดแสวงหาหนทางพัฒนาหมู่บ้านให้เหมาะสมกับศักยภาพและสภาพความเป็นจริงของสังคม-วัฒนธรรมไทย อันจะนำไปสู่ความมั่นคงของสังคมประเทศชาติตลอดไปในทุกๆ ด้านอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยบัณฑิตเป็นหลัก ในการขยายผลการพัฒนาร่วมกับประชากรในท้องถิ่น ด้วยความสำนึกในความรับผิดชอบและอุทิศตนรับใช้สังคม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อกำหนดระบบการพัฒนาหมู่บ้านชายแดน และหมู่บ้านเพื่อความมั่นคงภายใน โดยคำนึงในเรื่องสำคัญ ๓ ประการ อันได้แก่ องค์กร มาตรการและบุคคลากร ทั้งนี้ให้เกิดเอกภาพและเกื้อกูลต่อการขยายผลต่อไปในอนาคต เพื่อความอยู่ดีกินดีมีความสุขของประชาชนโดยรวม

๒. เพื่อสนับสนุนให้เยาวชนทุกระดับความรู้ และสาขาวิชาชีพ เกิดค่านิยมใหม่ซึ่งสนใจประกอบอาชีพอิสระที่สุจริต โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการเกษตรและอาชีพที่เกี่ยวข้องอย่างมีสัมมาทิว และเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทั้งนี้ ด้วยความเชื่อมั่นตนเอง และมีความหวังในชีวิตที่จะเป็นผู้นำชุมชนที่ดีในอนาคตได้

๓. เพื่อสนับสนุนให้เกิดองค์กรเยาวชนเกษตรกรตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ที่มีช่วงชั้นความสัมพันธ์จนถึงระดับประเทศอย่างเหมาะสม อันจะนำไปสู่การจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนได้อย่างกว้างขวาง โดยมีโครงการหรือข้อเสนอ ที่ทุกฝ่ายเข้าใจเป้าหมายได้อย่างเด่นชัด

เป้าหมาย

๑. เพื่อพัฒนาประชากรให้มีความรู้ ความเข้าใจในการประกอบอาชีพ และสามารถคิดพัฒนาตนเองและอาชีพของตนได้ตลอดเวลา โดยอาศัยเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานการอาชีพ

๒. เพื่อให้ประชากรหลุดพ้นจากปัญหาความยากจน โดยพัฒนาฐานะความเป็นอยู่ไปสู่ความพอมีพอใช้ ความอยู่ดีกินดี และความมีฐานะมั่นคงตลอดไป

๓. เพื่อให้ประชากรร่วมกันคิดร่วมกันทำงาน หรือรู้จักแบ่งงานกันทำและร่วมใจกันพัฒนาอาชีพการเกษตรไปสู่ การเกษตร - อุตสาหกรรม และ/หรืออาชีพอื่นที่ส่งเสริมเกื้อกูลความเป็นอยู่ของประชากรให้ดีขึ้นอย่างเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น อย่างมีความเสมอภาคและมีความเท่าเทียมกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. การกระจายแหล่งความรู้และแรงงานฝีมือสู่พื้นที่ห่างไกล สามารถช่วยพัฒนาให้เกิดภาวะอิสระในชุมชนเกษตรกรรม และนำไปสู่ชุมชนเกษตร - อุตสาหกรรม อันเหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทยได้

๒. สามารถช่วยลดปัญหาการว่างงาน สามารถจัดการว่างงานแบบแฝงได้ และจะช่วยสกัดกั้นการอพยพแรงงานจากชนบทเข้าเมือง แต่จะช่วยกระตุ้นแรงงานในเมือง ให้สนใจไปช่วยพัฒนาชนบทมากขึ้น

๓. การสร้างความสัมพันธ์ ความผูกพัน ให้เกิดในท้องถิ่น และขยายกว้างขวางออกไปทั่วประเทศ ตลอดจนต่างประเทศ เพื่อความภาคภูมิใจแห่งตนและประเทศชาติ จนสามารถอุทิศตนรับใช้ให้ความร่วมมือกันเพื่อจัดภัยคุกคามทุกชนิดได้

เอกสารอ้างอิง

๑. รศ.๑๐๐ - ๔ หลักนิยมในการต่อสู้เบ็ดเสร็จ กองทัพบก พ.ศ.๒๕๒๘
๒. แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาระยะปานกลาง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา- ระบบการต่อสู้ เบ็ดเสร็จ พ.ศ. ๒๕๓๑
๓. เอกสารประกอบการบรรยาย ยุทธศาสตร์พัฒนา โรงเรียนเสนาธิการทหารบก พ.ศ.๒๕๓๑
๔. เอกสารแนวสอน การพัฒนาระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จ โรงเรียนเสนาธิการทหารบก พ.ศ.๒๕๓๑
๕. เอกสารแนวสอน ยุทธศาสตร์พัฒนา โรงเรียนเสนาธิการทหารบก พ.ศ.๒๕๓๓
๖. เอกสารแนวสอน การพัฒนาระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จ โดย พ.อ.อำนาจ ส่วงุ้ม พ.ศ.๒๕๓๓